

Arrest

nr. 106 167 van 28 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat V. NEERINCKX en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uit uw verklaringen blijkt dat u een Russisch staatsburger bent van Tsjetsjeense origine en afkomstig uit Grozny.

In 2008, toen u 14 à 15 jaar was, ontvluchtte u samen met uw moeder Y.T. (O.V. X) uw land van herkomst.

Uw moeder vroeg op 21/08/2008 asiel aan in België. U werd toen als minderjarige toegevoegd aan de asielaanvraag van uw moeder.

Op 01/12/2008 heeft het Commissariaat-generaal in het kader van deze asielaanvraag van uw moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Deze beslissing werd op 20/04/2009 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 10/10/2012 als meerderjarige een eigen asielaanvraag in.

Uw moeder vroeg toen voor de tweede maal asiel aan in België. Op 15/10/2012 nam de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar tweede asielaanvraag een beslissing van weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag.

In het kader van uw asielaanvraag verklaart u dat u niet terug kan keren naar Tsjetsjenië omdat uw vader er werd gezocht door soldaten en ook u en uw moeder daardoor werden geïdendeerd. Tijdens een huiszoeking destijds werd er een mes op uw keel gezet en werd uw moeder geslagen. U denkt dat uw vader wordt gezocht omdat hij tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog (1994-1996) rebellen zou geholpen hebben door ze eten te bezorgen. U weet niet wat er met uw vader is gebeurd, misschien hebben ze hem opgepakt en vermoord.

U bent van vele zaken niet op de hoogte en verwijst naar de problemen die door uw moeder werden aangehaald.

U bent in het bezit van uw geboorteakte.

U bezit een kopie van de volgende documenten betreffende uw moeder: haar intern en internationaal paspoort, haar geboorteakte, en drie politieconvocaties dd. 07/05/2009, dd. 06/02/2012 en dd. 14/08/2012.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen (CGVS p. 3) blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald tijdens de asielaanvragen van uw moeder Y.T. (O.V. 5.585.088). U haalt net als uw moeder aan dat uw vader in Tsjetsjenië door soldaten wordt gezocht wegens zijn betrokkenheid bij de rebellen.

Ook u en uw moeder kenden hierdoor problemen.

Ter ondersteuning hiervan legt u drie politieconvocaties dd. 07/05/2009, dd. 06/02/2012 en dd. 14/08/2012 gericht aan uw moeder voor, waarvan uw moeder de originelen van voorlegde tijdens haar tweede asielaanvraag.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat de eerste asielaanvraag van uw moeder door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar bewering niet in het bezit te zijn van een geldig internationaal of nationaal paspoort en dat haar werkelijke verblijfplaats voor haar komst naar België niet kon worden vastgesteld. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

Met name werd toen geoordeeld dat **aangezien uw moeder haar recent verblijf in Tsjetsjenië hoegenaamd niet aannemelijk maakte ook haar beweerde problemen aldaar totaal ongeloofwaardig zijn.**

Uw moeder heeft hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er uw moeder geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast.

In het kader van de door uw moeder ingediende tweede asielaanvraag heeft de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing van weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag genomen.

Er werd toen geoordeeld dat de door uw moeder neergelegde convocatie dd. 07/05/2009 louter vermeld dat uw moeder wordt opgeroepen in hoedanigheid van getuige en dat erop de overige twee convocaties dd. 06/02/2012 en dd. 14/08/2012 die uw moeder voorlegde nergens een reden van oproeping staat vermeld, zodat uw moeder niet kan aantonen dat ze enig gevaar zou lopen of ten onrechte gearresteerd zou worden indien ze zich er zou aanbieden.

Verder werd besloten dat uw moeder in haar tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbracht die op duidelijke wijze aantoonde dat de uitkomst van haar vorige asielaanvraag incorrect was en dat zij geen nieuwe gegevens aanbracht met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van haar vorige asielprocedure dat er wat haar betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen op een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw moeder diende tegen deze beoordeling van haar tweede asielaanvraag geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het Commissariaat-generaal volgt deze door de Dienst Vreemdelingenzaken aangebrachte motivering. Deze convocaties tonen ook niet aan dat uw moeder tot aan jullie vertrek naar België in Tsjetsjenië heeft verbleven en werpen aldus geen nieuw licht op de gemaakte vaststellingen in het kader van jullie asielrelaas.

Meer nog, er moet opgemerkt worden dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

De neergelegde convocaties zijn aldus niet van die aard om de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas te herstellen en dit geldt des te meer gezien uit informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat in Rusland, en meer in het bijzonder in Tsjetsjenië, iedereen tegen betaling eender welk document kan kopen bij de autoriteiten.

Gezien eerder werd vastgesteld dat het asielrelaas bedrieglijk is, kan er geen bewijskracht worden gegeven aan deze convocaties.

Ook in uw eigen verklaringen konden geen indicaties worden gevonden waaruit zou kunnen blijken dat de uitkomst van de eerste asielaanvraag van uw moeder incorrect zou zijn.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich bijzonder weinig herinnert van de problemen die zouden hebben geleid tot de asielaanvragen van uw moeder en u (CGVS vragenlijst, p. 4; CGVS, p. 3-4).

U wist niet sinds wanneer uw vader door militairen werd gezocht. U wist niet concreet welke problemen uw vader had. U herinnerde zich niet meer waar u uw vader het laatst had gezien. U herinnerde zich niet of uw vader ooit van thuis uit door militairen was meegenomen. U herinnerde zich niet meer of u uw vader ooit gewond had gezien. Ook aangaande uw verklaarde verblijf in Tsjetsjenië bleek u zich weinig te herinneren (CGVS, p. 4). Zo verklaarde u dat u af en toe onderwijs had gekregen in school nummer 20 in uw straat in Grozny, maar kon u zich anderzijds geen enkele naam van een leraar of van een schooldirecteur herinneren.

Bijgevolg, en aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van uw moeder, waar u zich op baseert, kan er dan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het duplicaat van uw geboorteakte en het intern paspoort van uw moeder werden uitgereikt in 2003 in Grozny, maar tonen niet aan dat u en uw moeder daar effectief verbleven tot aan jullie komst naar België.

De geboorteakte van uw moeder en haar internationaal paspoort bevatten geen gegevens die worden betwist.

Wat betreft de paspoorten van uw moeder dient nog te worden opgemerkt dat hiervan enkel kopies van enkele pagina's worden voorgelegd waardoor u ons niet toelaat om de authenticiteit van deze documenten na te gaan noch ons de mogelijkheid geeft om alle in deze documenten aangebrachte informatie te verifiëren.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard

van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.

Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Er moet aldus geconcludeerd worden dat u geen gegevens aanbrengt dat er, wat u betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 14 februari 2013 een schending aan van de materiële motiveringsplicht en vanb artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Hij wijst erop dat er wel degelijk een beroep werd ingesteld tegen de "bijlage 13quater", betekend aan zijn moeder; hij legt het verzoekschrift dienaangaande neer. Hij verwijst ernaar voor (zie p. 4) "*pertinente overwegingen m.b.t. de bewijswaarde van de nieuwe stukken, en de gebrekkige appreciatie ervan door de Dienst Vreemdelingenzaken*".

Aangaande de convocaties, legt verzoeker uit dat de problemen van zijn moeder gelieerd zijn aan deze van haar echtgenoot, waardoor zij zelf geen verdachte is (zie p. 5) "*doch wel echtgenote van een verdachte, en wordt derhalve opgeroepen als getuige*".

Dat zij volgens de eerste convocatie enkel werd opgeroepen als getuige kan volgens verzoeker dan ook (zie p. 5) "*geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag c.q. de bewijswaarde van de bijgebrachte convocatie*".

Dat de twee convocaties geen reden van oproeping vermelden, laat volgens verzoeker (zie p. 5) "*evenmin toe te besluiten dat (zijn moeder) niet gezocht wordt*".

Hij wijst erop dat de convocaties gericht zijn aan zijn moeder, wat volgens hem (zie p. 5) "*logischerwijze laat vermoeden dat de politie van GROZNY (haar) zoekt, ongeacht de reden hiervoor*".

Hij hekelt tevens het feit dat zijn moeder de kans niet heeft gekregen om toelichting te verschaffen nopens de redenen of motieven voor deze oproepingen.

Verzoeker besluit dat de nieuwe stukken wél van aard zijn om de geloofwaardigheid van hem en zijn moeder te herstellen.

Aangaande de subsidiaire bescherming, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal dienaangaande "*tegenstrijdig*" is, gezien hij enerzijds erkent dat burgers het risico lopen om het slachtoffer te worden van de acties van rebellen en autoriteiten, maar anderzijds de subsidiaire bescherming weigert.

Hij stelt dat (zie p. 6) "*het uiteraard niet (is) omdat dit risico beperkt zou zijn dat dit risico onbestaande zou zijn*" en dat "*het feit dat er burgerslachtoffers vallen - ongeacht hun aantal - voldoende (is) om een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden*".

Hij wijst erop dat er in de definitie van de subsidiaire bescherming (zie p. 6) "*geen enkel minimum-criterium (is) opgenomen dat bepaalt vanaf wanneer er sprake zou kunnen zijn van een reëel risico*" en laat gelden dat het risico bestaat "*van zodra vaststaat dat andere burgers - om het even hoeveel - die in gelijkaardige omstandigheden als verzoeker in Tsjetsjenië leven, ook het slachtoffer worden van de acties van de rebellen en autoriteiten*".

Verzoeker vraagt de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en van hem de status van vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift "*Beroep tegen bijlage 13QUATER voor RVV in procedure van de moeder van verzoeker*".

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als zijn moeder (zie het verhoorverslag van 27 november 2012, p. 3).

Met betrekking tot de eerste asielaanvraag van zijn moeder, wordt vastgesteld dat de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar bewering niet in het bezit te zijn van een geldig internationaal of nationaal paspoort en omdat haar werkelijke verblijfplaats vóór haar komst naar België niet kon worden vastgesteld, wat de door haar beweerde problemen geheel ongeloofwaardig maakte.

Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 26.076 van 20 april 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen; er werd geen administratief cassatieberoep ingediend.

Deze eerste beslissing heeft bijgevolg kracht van gewijsde vermits zij het voorwerp was van de in de Belgische wetgeving bepaalde beroepsmiddelen. De erin vastgestelde motieven kunnen aldus niet meer worden betwist.

De Raad is niet bevoegd om de beslissing met betrekking tot de eerste aanvraag nogmaals te beoordelen in beroep.

De bevoegdheid van de Raad is in huidig geval dan ook beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag nieuw aangehaalde feiten en elementen.

De Raad stelt vast dat de moeder van verzoeker in haar tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbracht die op duidelijke wijze aantoonde dat de uitkomst van haar vorige asielaanvraag incorrect was en dat zij geen nieuwe gegevens aanbracht met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van haar vorige asielprocedure dat er wat haar betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of het lopen op een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het kader van haar tweede asielaanvraag, legde verzoekers moeder convocaties neer van 7 mei 2009, van 6 februari en 14 augustus 2012.

De Raad stelt vast dat de augustus convocatie van 7 mei 2009 louter vermeldt dat verzoekers moeder wordt opgeroepen in hoedanigheid van getuige en dat er op de overige twee convocaties geen reden van oproeping vermeld staat.

In zijn verzoekschrift laat verzoeker gelden dat de problemen van zijn moeder gelieerd zijn aan deze van haar echtgenoot, waardoor zij zelf geen verdachte is *“doch wel echtgenote van een verdachte, en wordt derhalve opgeroepen als getuige”*. Dat zij volgens de eerste convocatie enkel werd opgeroepen als getuige kan volgens verzoeker dan ook *“geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag c.q. de bewijswaarde van de bijgebrachte convocatie”*.

Dat de twee convocaties geen reden van oproeping vermelden, laat volgens verzoeker *“evenmin toe te besluiten dat (zijn moeder) niet gezocht wordt”*. Hij wijst erop dat de convocaties gericht zijn aan zijn moeder, wat volgens hem *“logischerwijze laat vermoeden dat de politie van GROZNY (haar) zoekt, ongeacht de reden hiervoor”*.

De convocaties die verzoekers moeder neerlegde in het kader van haar tweede asielaanvraag, tonen aan dat de geconvoceerde wordt opgeroepen doch tonen niet aan dat zij of haar zoon gevaar zouden lopen of ten onrechte gearresteerd zouden worden indien ze zich zouden aanbieden.

Bovendien maken deze convocaties evenmin aannemelijk dat verzoekers moeder tot aan het vertrek naar België in Tsjetsjenië heeft verbleven, waardoor de vaststellingen daaromtrent onverkort blijven.

De Raad treedt verzoeker dan ook niet bij waar die in zijn verzoekschrift stelt dat de nieuwe stukken wél van aard zijn om de geloofwaardigheid van hem en zijn moeder te herstellen, temeer gezien uit informatie in het administratieve dossier blijkt dat in Rusland, en meer in het bijzonder in Tsjetsjenië, iedereen tegen betaling eender welk document kan kopen bij de autoriteiten.

De bij het verzoekschrift gevoegde fotokopie van *“Beroep tegen bijlage 13QUATER voor RVV in procedure van de moeder van verzoeker”*, heeft betrekking op de niet in overwegingname van de tweede asielaanvraag op 11 oktober 2012 van de moeder van verzoeker, en valt buiten de beoordeling van zijn asielaanvraag.

Verzoeker zelf brengt evenmin nieuwe elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de uitkomst van de eerste asielaanvraag van zijn moeder incorrect is, noch brengt hij nieuwe gegevens aan waaruit ernstige aanwijzingen blijken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of het lopen op een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad stelt immers vast dat verzoeker zich bijzonder weinig herinnert van de problemen die zouden hebben geleid tot de asielaanvragen van hem en zijn moeder (zie “vragenlijst”, p. 4; zie het verhoorverslag, p. 3, 4).

Zo wist verzoeker niet sinds wanneer zijn vader door militairen werd gezocht, welke problemen zijn vader had, waar hij zijn vader het laatst had gezien, of zijn vader ooit van thuis uit door militairen was meegenomen en of hij zijn vader ooit gewond had gezien.

Ook aangaande zijn verklaarde verblijf in Tsjetsjenië bleek verzoeker zich weinig te herinneren (zie het verhoorverslag, p. 4). Zo verklaarde verzoeker dat hij af en toe onderwijs had gekregen in school nummer 20 in zijn straat in Grozny, maar kon hij zich anderzijds geen enkele naam van een leraar of van een schooldirecteur herinneren.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit de informatie die door de commissaris-generaal werd toegevoegd aan in het administratief dossier en door de Raad wordt aangenomen, blijkt daarnaast dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van de "Subject Related Briefing: Russische Federatie/Tsjetsjenië: Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië" dd. 16 juli 2012, stelt de Raad immers vast dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.

Verzoekers ongestaafde stellingen in zijn verzoekschrift dat *"het uiteraard niet (is) omdat dit risico beperkt zou zijn dat dit risico onbestaande zou zijn"*, dat *"het feit dat er burgerslachtoffers vallen - ongeacht hun aantal- voldoende (is) om een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden"*, dat er in de definitie van de subsidiaire bescherming *"geen enkel minimum-criterium (is) opgenomen dat bepaalt vanaf wanneer er sprake zou kunnen zijn van een reëel risico"* en dat het risico bestaat *"van zodra vaststaat dat andere burgers -om het even hoeveel- die in gelijkaardige omstandigheden als verzoeker in Tsjetsjenië leven, ook het slachtoffer worden van de acties van de rebellen en autoriteiten"*, tonen geenszins aan dat voormelde informatie in het administratief dossier foutief is of dat deze informatie verkeerd wordt geïnterpreteerd, noch maakt verzoeker met zijn beweringen aannemelijk dat er in zijn land van herkomst, voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, quon non in casu.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE